

Mi pa smo z največjim navdušenjem zgradili iz kamena trdnjavo, močno in lepo trdnjavo. Bila je tako trdna, da je smel Mirko stopiti na zid in ni se podrł.

Naredili smo si tudi loke. Zanje in za puščice smo polomili in porezali vse leske, kar smo jih dobili. Tako smo se oborožili vsi v kratkem času, in da je bila takrat vojna s Turki, morda bi bili šli celó nanje . . . Tako pa nas je le Ivan razdelil v dva tabora; eden je imel napadati trdnjavo, drugi jo pa varovati. In napadovalcem poglavar sem bil jaz, in nisem bil malo ponosen na svojo čast.

In dal sem znamenje! Naskočili smo. Krik in šum se je dvigal do neba. Prah je napolnil ozračje. Sikanje pušic in sumljivo pokanje s palicami je pričalo, da se bije ljut boj. Kaj boj? — Še vse hujše je bilo. Vzdihi ranjencev so se razlegali po bojnem polju . . .

A ko je bila bitka končana, sem imel jaz krvav nos, Ivan raztrgane hlače, Mirko je ležal na tleh in točil bridke solze, Pavel pa je skakal po eni nogi in delal obraz, kot bi ga dobila mama, da je preiskoval njeno škatljo za sladkor . . . Tonček se nam je pa zopet vsem smejal.

Toda mi smo planili složno nanj in mu preštevali kosti . . .

Tako smo zapravili dan za dnevom, da je prišla jesen in ž njo šola.

Da, lepo je bilo tedaj, ko še nismo poznali drugzega zla kot očetovo šibo; ko v svoji nedolžnosti še nismo vedeli, kaj je svet, kaj življenje, tedaj, ko še nismo imeli skrbi, ko smo bili srečni . . . Res, lepo je bilo . . .

A zdaj je drugače, mnogo mnogo drugače!

Listje in cvetje.

Iz zaklada naših pregovorov.

42. Kjer je volja, tam je pot.

Ta krepki pregovor nam je menda došel z Angleškega*), a je vreden, da si ga ogledamo nekoliko natančneje.

Za vsako količkaj imenitno delo je treba treh reči: znanja, moči in volje. Če torej hoče kdo kaj narediti, mora najprej vedeti, kako se naredi; mora imeti potrebna sredstva, da more izvršiti to, kar zna; volja ga mora pa pripraviti do tega, da se res loti dela. Vse troje je potrebno; a zdi se mi, da je volja še najbolj, zakaj kjer ni odločne volje, tam ni potrebnega znanja, pa tudi ne one moči, ki zagotovi uspeh. Pregovor: „Kjer je volja, tam je pot“ ima torej trojen pomen: 1. Kdor ima res jekleno voljo, si bo tudi ob najtežavnejših podjetjih znal poiskati primerna sredstva, torej tako pot, ki ga more privedi do uspeha. 2. Kdor ima trdno voljo, se bo tudi srčno lotil težkega dela ter tako dolgo vztrajal na poti, ki jo je spoznal za pravo, dokler ne pride do konca. 3. Kdor ima odločno voljo, se tudi ne ustraši nobenih nasprotstev, ki mu hočejo preprečiti izbrano pot. Kdor torej hoče doseči svoj namen, si mora poiskati

*) Where there is a will, there is a way.

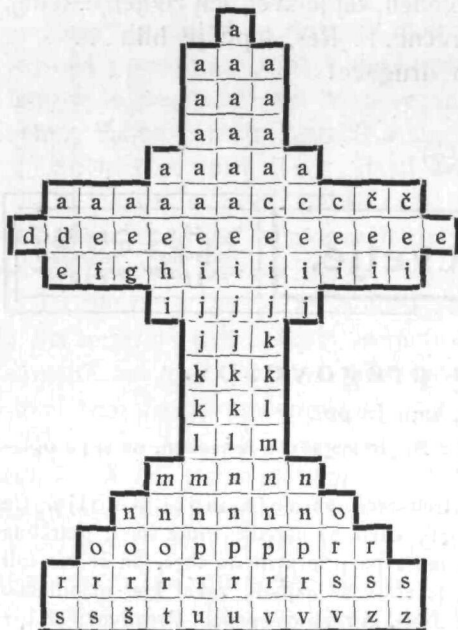
pravo pot, jo nastopiti in po nji vztrajno hoditi ter junaško premagati tudi nasprotnike, ki mu hočejo pot zgraditi ali preprečiti.

Koliko premore krepka volja, nam je med drugimi prav lepo pokazal slavni govornik Demosten. Na vsak način je hotel biti izvrsten govornik. A ko je prvikat nastopil, se je pokazalo, da kar nič ne ume te umetnije, osmešil se je korenito. Pa mislil si je: Če ne znaš, se pa nauči! Kako pa? Odpravi napake, pa vadi se toliko časa, da boš mojser. In takoj nastopi začrtano pot. Imel je jezikvo napako, da ni mogel lepo izgovarjati nekaterih besedi, sape pa tako malo, da daljšega stavka ni mogel izgovoriti brez odmora. Pa kako si pomaga? Vsak dan se vadi v deklamovanju; malih kamenčkov si dene v usta in semtertja gredé glasno deklamuje. Celo k morju hodi in na bregu — ob času najhujših viharjev, obrnjen proti šumečim in bobnečim valovom glasno poizkuša svoje govore, da bi se privadil divjemu šumenju nemirne množice. — Imel je tudi slabo navado, da je med govorom eno ramo višje držal mimo druge, kar je bilo zelo nepriključivo. Da bi odpravil tudi to napako, dá si pri ozkem odru, kjer se je pripravljaj na govore, tikoma nad ramo narediti zbadasto železo, da bi ga takoj zbadlo, ko bi se v govorniški navdušenosti izpozabil in po stari navadi ramo previsoko vzdignil. Tako je dosegel svoj namen, zdaj slovi med prvimi govorniki vsega sveta in vseh časov.

Pač res: „Kjer je volja, tam je pot.“ Pomni, draga mladina, da tudi tebi je prva naloga, — naloga vseh nalog, da si utrjuj svojo dobro voljo: z molitvijo, z milostni svetih zakramentov in sv. maše, po priprošnji device Marije, angelov in svetnikov, s posnemo plemenitih vzornikov itd. Da, imej trdno voljo v srcu, pa te ne bo nobena moč ustavila na tvoji poti, ki pelje do časne in večne sreče!

Križna zastavica.

(Priobčil A. S.)

Ako je zastavica prav razrešena, se bere po sredi od zgoraj navzdol ime imenitnega avstr. vojskovodja. Besede po vrsti značijo: 1. soglasnik, 2. reč, ki je v vsaki hiši zelo potrebna, 3. mesto v Italiji, 4. žensko krstno

ime, 5. otroško krstno ime, 6. vedo, 7. imeniten dogodek iz Kristusovega življenja, 8. Avstrijsko deželo, 9. ime dneva v tednu, 10. števnik, 11. žuželko, 12. rastlino, 13. žensko krstno ime, 14. nov denar, 15. star denar, 16. azijsko deželo, 17. dva slovanska naroda, 18. Duhovni red.

Šaljiva vprašanja.

1. Zakaj natarjarji pomivajo kupice (kozarce)?
 2. Zakaj bogati gospodje tako radi zidajo nove hiše?
 3. Kaj se bolj vidi po noči kot po dnevi?
- (Rešitev in imena rešilcev prih.)

Novе knjige in listi.

Kržič Anton: „Boj zoper lažnivost“. (Ponatis iz „Angelčka.“) V Ljubljani 1903. Izdalo „Katol. društvo detoljubov“. Tisk Katol. tiskarne. Str. 48. Cena 10 vin. — Ker je greh, kateremu je napovedala boj ta drobna knjižica, zelo razširjen, žal, že tudi med mladino, je tako berilo ne le koristno, marveč celo potrebno. In jako zaslužno delo je storilo omenjeno društvo, ker je omogočilo s posebno izdajo, da se boče v širše kroge glasil bojni klic zoper to nadležno sovražnico krščanskega življenja, — zoper ostudno laž. Da pa res doseže društvo svoj namen, je seveda odvisno od vzgojiteljev mladine in naroda, ki naj bi pridno širili med Slovenci to in druge družtvene knjižice.

„Vrtec“ izhaja 1. dné vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 5 K 20 h, za pol leta 2 K 60 h — Uredništvo in upravnishstvo sv. Petra cesta št. 76, v Ljubljani.

Izdaje društvo „Pripravniški dom“. — Urejuje Ant. Kržič. — Tiska Katoliška Tiskarna v Ljubljani.